

พจนกัยพื้นป่า

เมืองกาญจน์

ชมความงาม

‘น้ำตกภูเตย’

“เส้นทางในป่านี้ไม่มีทางหรือปลิงมาให้กังวล ระยะทางช่วงแรกมีความชันเป็นพิเศษเลยมีปูก้ามโตและดอกไม้ชูช่ออวดโฉมตามรายทาง แต่ก็ดจากนี้ทางพจนกัยของจริงกำลังเริ่มขึ้น เมื่อเราต้องเดินลุยน้ำข้ามลำห้วย”

WWF

ไม่ใช่แค่เดินป่า ไม่ใช่ชาแดนซ์ ความ
จริงห่างไกลจากอารมณ์สุนทรีย์อยู่หลาย
กม. ที่ผ่านมามองออกสลับข้างแบบเก้ ๆ
กั๊ง ๆ จึงถูกบังคับมากกว่าพร้อมใจเดิน แต่การมา
เยือน น้ำตกภูเตย อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี ครั้งนี้
ต้องออกแรง “เดินป่าในผืนป่า” จนเมื่อยขาไปทั้งตัว
รถไฟรื้อล บดไปบนถนนดินแดงทั้งฝุ่นคลุ้ง
ไว้เบื้องหลัง มันทะยานขึ้นลงเนินจนคนนั่งหลัง
กระบะต้องเกร็งข้อแขนเขม็ง แล้วเบี่ยงหัวเข้าไป
ในตัว หมู่บ้านภูเตย แวะรับลุงพล ชาวบ้านในพื้นที่
ซึ่งเป็นผู้ค้นพบน้ำตก ขณะเข้าไปหาของป่าแล้วหลง
จึงเข้าไปในถ้ำเพื่อหลบฝนและได้ค้นพบน้ำตกซึ่งมี
ความสูงทั้งหมดสิบสองชั้น

ตลอดเส้นทางก่อนถึงทางเข้าน้ำตกสองข้าง
เต็มไปด้วยไร่ชาบ้านโอบล้อมด้วยความเขียวเข้ม
พอเริ่มเดินเท้าหลายกม.ที่ไม่พร้อมเริ่มทอดตัวเพื่อ
รอเราที่ปากทาง ช่วงแรกเป็นป่าโปร่งเนินดินโคลน
ลื่นพอควร ช่วงที่เป็นเนินจึงหะเลง เพื่อนร่วมทีม
จึงสำคัญอย่างมากในการช่วยเหลือและคอยบอกให้
ระวังเส้นทางข้างหน้า บางช่วงเป็นลงไผ่ที่หักร้างมี
ปลายแหลมจึงควรสวมเสื้อและกางเกงขายาว และ
รองเท้าผ้าใบที่ทะมัดทะแมง

เส้นทางในป่านี้ไม่มีทางหรือปลิงมาให้กวน
ใจ ระยะทางช่วงแรกมีความชันเป็นพิเศษเลยมี
ปลูกถั่วลิสงและดอกไม้ชูช่ออวดโฉมตามรายทาง
แต่ถัดจากนี้ทางของจริงกำลังเริ่มขึ้นเมื่อเราต้อง

เดินลุยน้ำข้ามลำห้วย ด้วยความที่น้ำตกแห่งนี้
เป็นหินปูนเลยไม่ลื่นเท่าไรแต่

ไม่ควรประมาท

เราต้องเดินลุยน้ำ

และหลบกิ่งหรือ

ขอนไม้ที่ขวางทาง

เป็นเรื่องน่าสนุกไม่

น้อยสำหรับหนุ่มสาว

ซึ่งต้องการรสชาติของ

ชีวิต แต่สำหรับเด็กเล็ก

แล้วต้องระวังเป็นพิเศษ

เพราะบางช่วงที่น้ำไหลแรง

อาจพลัดล้มได้ ทางที่ดีถ้าจะ

หอบลูกหรือคนสูงอายุไปด้วย

ควรดูแลกันเป็นพิเศษ

ช่วงที่ข้ามลำห้วย

ระยะแรกน้ำไหลแรงทำเอา

นักเดินป่ามือใหม่หลายคน

ตกใจ ซึ่งพรวนนำทางใช้

เชือกผูกจากต้นไม้กิ่งหนึ่ง

ให้ได้เกาะกันเดินข้าม

กว่าจะถึงน้ำตกชั้นแรก

ป่าเข้าไปเกือบเที่ยง ชันก็ยังความดิบให้

เราเห็นอย่างชัดจากต้นไม้ที่ปกคลุมยอดน้ำตกอย่าง

หนาทึบ สำหรับคนที่จะถ่ายรูปต้องเลาะขอบดิ่ง

เดินเข้าไปถ่ายด้านในบนรากไม้ใหญ่ขึ้นกคชัตเตอร์

ได้พักหนึ่งแล้วเปลี่ยนให้เพื่อนเข้ามาถ่ายต่อ ด้วย

ความที่มียอดไม้ปกคลุมทำให้ไม่มีแสงแดดตก
กระทบกับพื้นน้ำสองเป็นประกายเหมือนที่อื่น ๆ

เรามีเวลาไม่มากนักเมื่อความหิวเริ่มกระทุ้ง
กระเพาะ ทำให้เราต้องรีบสาวเท้าต่อไปตรงลานดิน
รอยต่อก่อนเดินไปยังน้ำตกชั้นที่สอง ข้าวผัดกะเพรา
ในห่อใบตองอุ่น ๆ ทำให้เราอิ่มท้องเมื่อคบไฟดับ
ลงต้องไปอีกลูก นิ่งซัดแข้งซัดขาให้รองเท้าผ้าใบที่
ชุ่มน้ำพองหมดแล้วไปกันต่อ

ช่วงเดินต่อไปที่น้ำตกชั้นที่สองเป็นเนินสูง
ตัดกับป่าชื้น ความจริงเราอาจจะเข้ามาลิกพอที่ความ
เจริญไม่สามารถเอื้อมถึง แต่ด้วยเทคโนโลยีล้ำสมัย
สามารถสืบกลานเข้ามาในอาณาเขตป่าด้วยความ
ต้องการของมนุษย์เมื่อพบว่ามียอดต้นไม้ใหญ่ล้มลง
มันล้มอย่างผิดธรรมชาติ ไม่มีริ้วรอยของลมที่พัดมัน
โค่น มีแต่รอยใบเลื่อยตรงโคนต้นซึ่งบ่งบอก

อาณภาพของเลื่อยไฟฟ้า

แล้วถูกหัน

เป็นท่อน ๆ

การล้มของไม้

ใหญ่ทำให้กอไม้

หนาแน่นข้างล้ม

ระเนนระนาด

มีบางคน

คิดเล่น ๆ ว่ามนุษย์

เป็นสิ่งแปลกปลอม

ในธรรมชาติหรือไม่?

เราตอบว่าไม่...เพียง

แต่มนุษย์ก็กักเก็บเอา

ว่าธรรมชาติมอบทุก

อย่างเพื่อเป็นบรรณาการ

เมื่อเป็นเช่นนี้ทรัพยากร

ก็ถูกใช้จนมันมือ ดูอย่าง

หมาเรื้อนในป่าขร่อนจัดขัง

ต้องปรับตัวมานอนหน้าร้านสะดวกซื้อเพื่อรับ
แอร์คอนดิชันในภาวะที่คนรณรงค์แทบตายเรื่อง
โลกร้อน

วกกลับมาต่อเรื่องการเดินทางดีกว่า...
น้ำตกชั้นที่สองนี้ไม่สูงมากนัก เป็นช่วงเล็ก ๆ น่า
รัก แล้วเราก็เดินผ่านสันน้ำตกไป การเดินไปบน
น้ำที่เราไม่รู้ว่าจะลื่นมีก้อนหินหรือหลุมตรงไหน
จึงต้องเดินตามไลน์ที่พรมานแนะนำ จะว่าไปแล้วก็
เหมือนการเดินรำในฝันป่า แต่เราไม่ได้เคลื่อนไหว
ตามจังหวะเพลงแต่ต้องเคลื่อนไหวตามจังหวะ
ธรรมชาติ จะมีเสียงดนตรีบ้างก็จากน้ำที่หล่นกระทบ
หินซู่ซ่า กับเสียงนกและแมลงปากรืดปีก

เราเดินต่อไปผ่านน้ำตกชั้นที่สาม, สี่, ห้า,

หก, เจ็ด ซึ่งเป็นช่วงชั้นเดียว ๆ ไม่สูงนัก แต่น้ำบาง
ช่วงแรงเอาเรื่องเพราะมีช่องเล็ก ๆ บีบให้น้ำไหล
ผ่านและแรงพอที่จะรวบจากคนที่ไม่แข็งแรง

มาถึงชั้นที่แปดสูงแปดสิบห้าเมตรต้องปีน
บันไดลงลงมาชั้นล่างเพื่อเจอน้ำตกที่สูงตระหง่าน
ส่งละอองน้ำกระทบหินฟุ้งกระจายไปทั่วเมื่ออยู่ไกล
เพียงไหน ถือเป็นอีกช่วงที่ทำให้หนักเดินทางขึ้นใจ
ในความสวยงามไม่น้อย แต่ช่วงดินโคลนแถวนี้
ค่อนข้างลื่นก่อนจะก้าวแต่ละครั้งจึงต้องใช้เท้าจิก
พื้นให้แน่ใจเสียก่อน การเดินทางของเรามาหยุด
ในชั้นที่เก้าเพราะไม่สามารถไปต่อได้เนื่องจาก
น้ำตกชั้นต่อไปมีความลึกชันและยากลำบากใน
การไต่ตัว

พาเที่ยว
เมืองไทย

เดลินิวส์
ไอรต์

ขาเดินกลับเหมือนความเมื่อยมาเกาะอยู่ตามแข้งขา เพราะขามาทางส่วนใหญ่เดินลงเสียส่วนมาก แต่ขากลับต้องเดินไต่ความสูง เราพยายามเร่งฝีเท้าเหมือนเครื่องจักรที่ไม่รับรู้ความเมื่อยล้าแข่งกับเม็ดฝนที่ทวีความแรงขึ้นเรื่อย ๆ ช่วงเดินข้ามน้ำต้องระวังเป็นพิเศษ แต่ที่น่าหนักใจกว่านั้นก็ตรงช่วงดินโคลนลื่นชัน หลายคนล้มกันจ้าเข้าเช่นเดียวกับเราที่ก้าวพลาดจนไถลไปหลายช่วง

สุดท้ายเราสาวเท้าแข่งกับฝนไม่ไหวต้องหย่อนกันบนขอนไม้ข้างทาง หอบหายใจปล่อยให้เพื่อนที่พอไหวเดินไปก่อน พอหายเหนื่อยแล้วไปกันต่อ เราเดินจนแข้งขาชาและหยุดไม่ได้อีกแล้ว

เพราะเมื่อได้ที่หยุดความเมื่อยจะเข้าจับตัวอย่างไม่
โยติต่อหัวใจที่ต้องการไปต่อ

“เฮ้ยเจอแล้วทางออก!!!” เพื่อนที่เดินนำ
หน้าตะโกนบอกพวกเรา แล้วเราก็เริ่มกลับมาสาว
เท้าอย่างสม่ำเสมออีกครั้ง ปากทางออกเป็นไร่โล่ง
ของชาวบ้านเราขี้นรับแดดอ่อนที่ไล่เม็ดฝน เมื่อ
ถึงรถทั้งตัวยืดยาวขัดขาวผัดกะเพรา ขนมันปิ้ง ส้มโอ
น้ำผลไม้ ที่พอมือให้สาแก่ใจ

การเดินทางมาน้ำตกภูเตยเป็นประสบ
การณ์ “เดินรำในฝันป่า” ที่ออกแรงมากเสียหน่อย
แต่คุ้มกับประสบการณ์ที่ได้มา ในความคิบล้วนมี
ความงดงาม และความชื่นใจ เราจึงไม่อยากเห็น
การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เอาความสะอาดสบาย
ของมนุษย์ไปตั้งไว้กลางธรรมชาติ เพราะเราอาจ
เป็นเพียงสิ่งแปลกปลอมในกายาศาสตร์โลก.

◆ ทิวาไรตี้ ◆

รู้ไว้ก่อนไปเที่ยว

การเดินทาง จากกรุงเทพฯ ใช้ถนนสาย ดั่งอิน-
พุทธรมณฑล ผ่านจังหวัดนครปฐม บึงสุจังหวัด
กาญจนบุรี โดยทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 323 จาก
จังหวัดกาญจนบุรี ใช้ทางหลวงหมายเลขเดียวกัน ผ่าน
อำเภอไทรโยค บึงสุอำเภอทองผาภูมิ ระยะทาง 146
กิโลเมตร และเดินทางต่อไปยังหมู่บ้านภูเตย

การเดินทางโดยรถยนต์โดยสารประจำทาง
สามารถใช้บริการจากสถานีขนส่งจังหวัดกาญจนบุรี
มีรถออกทุกวัน ตั้งแต่เวลา 06.00-16.30 น.

อุปกรณ์ที่ต้องเตรียม เสื้อแขนยาว กางเกงขายาว
รองเท้าผ้าใบ หมวก

ของฝาก ถั่วงอก ถั่วงอก ถั่วงอก ถั่วงอก ถั่วงอก
ถั่วงอก ถั่วงอก ถั่วงอก ถั่วงอก ถั่วงอก

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ ททท. กาญจนบุรี
0-3451-1200, 0-3462-3691